

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning:

Den gældende forretningsorden er udarbejdet i 1999 med udgangspunkt i landstingslov nr. 11 af 20. oktober 1988 om Landstinget og Landsstyret med senere ændringer.

Forretningsordenen fra 1999 er efterfølgende ændret i årene 2000, 2001 2003, 2008 og senest den 9. april 2010.

Efter indførelsen af Grønlands Selvstyre i 2009 og fremsættelsen på denne inatsisartutsamling af forslag til inatsisartutlov om Inatsisartut og Naalakkersuisut er der behov for at tilpasse og a'jourføre forretningsordenen, således at den tager udgangspunkt i forslaget til ny inatsisartutlov om Inatsisartut og Naalakkersuisut i stedet for den gældende landstingslov nr. 11 af 20. oktober 1988 om Landstinget og Landsstyret.

Forslaget til inatsisartutlov om Inatsisartut og Naalakkersuisut indebærer, at landstingslov nr. 11 af 20. oktober 1988 om Landstinget og Landsstyret foreslås ophævet. En del af bestemmelserne i landstingsloven videreføres i forslaget til inatsisartutlov om Inatsisartut og Naalakkersuisut, medens en række bestemmelser, som vedrører den interne organisation af Inatsisartut, udgår af loven.

Den gældende forretningsorden indeholder en række bestemmelser fra landstingslov nr. 11 af 20. oktober 1988 om Landstinget og Landsstyret. I andre tilfælde supplerer eller afviger den gældende forretningsorden fra bestemmelser i landstingsloven.

Forslag til ny Forretningsorden for Inatsisartut viderefører den gældende forretningsorden med de ændringer, som det anses for relevant at videreføre i forretningsordenen som konsekvens af forslaget til inatsisartutlov om Inatsisartut og Naalakkersuisut og den dermed foreslåede ophævelse af landstingslov nr. 11 af 20. oktober 1988 om Landstinget og Landsstyret.

Desuden er terminologien i den danske version af forslaget tilrettet. De danske betegnelser "Landstinget" og "Landsstyret" er erstattet af de grønlandske betegnelser "Inatsisartut" og "Naalakkersuisut". I tilfælde, hvor afledte former af ordene "Landstinget" og "Landsstyret" forekommer, er der ligeledes foretaget sproglige tilretninger eller omskrivninger.

Med forslaget til ny inatsisartutlov om Inatsisartut og Naalakkersuisut, er det forudsat, at der fremover ikke fremsættes forslag til lovgivning i form af Inatsisartutforordninger, men alene i form af inatsisartutlove.

Der er i relevant omfang foretaget konsekvensændringer i forslaget til forretningsordenen af de bestemmelser, som hidtil har forudsat, at der lovgives i form af Inatsisartutforordninger, eller de tidligere landstingsforordninger. Sådanne konsekvensændringer er for overskuelighedens skyld ikke omtalt i bemærkningerne til de enkelte bestemmelser.

Endvidere er der foretaget enkelte redaktionelle ændringer uden indholdsmæssig betydning.

I bemærkningerne til forslagets enkelte bestemmelser er terminologiske ændringer eller redaktionelle ændringer, der følger af terminologiske ændringer for overskuelighedens skyld ikke omtalt.

Forslaget til forretningsordenen indeholder enkelte bestemmelser, som er identiske med, eller indholdsmæssigt svarer til bestemmelser i forslaget til inatsisartutlov om Inatsisartut og Naalakkersuisut. Disse bestemmelser er medtaget af praktiske grunde, idet det herved anses for lettere at benytte forretningsordenen uden samtidig at skulle foretage opslag i inatsisartutloven om Inatsisartut og Naalakkersuisut, når forslaget hertil er vedtaget.

Bemærkningerne til en række bestemmelser er i relevant omfang og i redigeret form videreført fra de oprindelige bemærkninger til den gældende forretningsorden fra 1999 og de ændringsforslag, som senere er vedtaget. Dermed er der ikke tilsigtet nogen indholdsmæssig afvigelse i forhold til den gældende forretningsorden, bortset fra de tilfælde, hvor der er tale om nye eller ændrede bestemmelser.

I bemærkningerne er der i øvrigt foretaget henvisninger til bestemmelser i såvel den gældende forretningsorden som i landstingslov nr. 11 af 20. oktober 1999 om Landstinget og Landsstyret og i forslaget til inatsisartutlov om Inatsisartut og Naalakkersuisut. Det er hermed tilsigtet at skabe klarhed over, hvilke bestemmelser i den gældende landstingslov og forslaget til den nye inatsisartutlov, der har sammenhæng med bestemmelser i forslaget til ny Forretningsorden for Inatsisartut.

2. Forslagets hovedpunkter:

Forslagets væsentligste realitetsændringer vedrører følgende:

- Overførsel af kompetence fra Inatsisartut til Dagsordensudvalget eller et midlertidig dagsordensudvalg til at fastsætte dagsordener for møderne i Inatsisartut, jf. § 4, stk. 1.
- Ændring af § 5, stk. 3, om antallet af medlemmer af Naalakkersuisut, således at bestemmelsen bringes i overensstemmelse med retstilstanden siden 2003 og forslaget til inatsisartutlov om Inatsisartut og Naalakkersuisut § 22, stk. 3.

- Ændring af § 7 om nedsættelse af Revisionsudvalget og Finansudvalget, således at disse udvalg fremover nedsættes på den konstituerende samling og på hver forårssamling, medens andre udvalg som hidtil nedsættes på den konstituerende samling og ved begyndelsen af hvert inatsisartutår.
- Tilføjelse af Lovudvalget som et lovpligtigt udvalg i § 7, stk. 1.
- Ændring af § 9, stk. 2, om de grønlandske folketingsmedlemmers deltagelse som tilforordnede i Udenrigs- og Sikkerhedspolitisk Udvalgs møder, således at deltagelse i møderne ikke længere pålægges folketingsmedlemmerne som en pligt.
- Indsættelse af § 9, stk. 3, om fastsættelse af bestemmelser i forretningsordenen for Udenrigs- og Sikkerhedspolitisk Udvalg, til sikring af overholdelsen af den særlige hemmeligholdelsespligt, som gælder for udvalgets medlemmer, og andre, som overværer udvalgets møder.
- Ændring af § 24, om valg af repræsentanter til råd og nævn m.v., som herefter ikke i alle tilfælde skal finde sted på den konstituerende samling.
- Afskaffelse af muligheden for mundtlig forelæggelse af skriftlige spørgsmål til Naalakkersuisut, således at disse spørgsmål i medfør af § 37 alene stilles og besvares skriftligt, og ikke optages på en dagsorden for Inatsisartut.
- Overførsel af kompetence fra Inatsisartut til Formandskabet for Inatsisartut til at afvise dagsordenspunkter, der ikke overholder gældende krav til form og fremsættelse. Bestemmelserne herom fremgår af § 39.
- Overførsel af kompetence fra Inatsisartut til Formandskabet for Inatsisartut til under ganske særlige omstændigheder at fravige de tidsfrister, som er angivet i forretningsordenen. Bestemmelsen herom fremgår af § 41.
- Indsættelse af § 44 om optagelse på dagsordenen af forslag, forespørgsler eller sager i øvrigt, der af den danske regering eller Naalakkersuisut betegnes som hastende.
- Indsættelse af § 53, stk. 2, 2. pkt. om at valg af repræsentanter til råd og nævn m.v. altid foretages for lukkede døre. Bestemmelsen er i overensstemmelse med hidtidig praksis.
- Ændring af § 54 om sprog under forhandlingerne i Inatsisartut, således at bestemmelsen er identisk med forslaget til inatsisartutlov om Inatsisartut og Naalakkersuisut § 9, stk. 2.
- Indsættelse af § 57, stk. 2 om kompetence til formanden for Naalakkersuisut til at træffe afgørelse vedrørende begæring fra et medlem af Naalakkersuisut om orlov

som følge af helbredstilstand eller anden væsentlig årsag. Bestemmelsen svarer til forslaget til inatsisartutlov om Inatsisartut og Naalakkersuisut § 24, stk. 1.

- Indsættelse af § 61 om muligheden for ny konstituering i forbindelse med fritagelse af Naalakkersuisut og valg af nyt Naalakkersuisut uden at der afholdes nyvalg til Inatsisartut.

Enkelte bestemmelser fra landstingslov nr. 11 af 20. oktober 1988 om Landstinget og Landsstyret er medtaget som nye bestemmelser i forslaget til ny forretningsorden, idet de pågældende bestemmelser ikke er medtaget i forslaget til inatsisartutlov om Inatsisartut og Naalakkersuisut, men bør medtages i forretningsordenen. Bestemmelserne er videreført fra landstingsloven uden realitetsændringer. Det drejer sig om følgende:

- § 8, stk. 2 om supplerung af medlemmer i udvalg ved et medlems forfald.
- § 12, stk. 3 om foretagelse af en indbyrdes arbejdsfordeling blandt medlemmerne af udvalg.
- § 26, stk. 3 om anvendelse af forholdstalsvalg ved valg af to eller flere medlemmer til et udvalg, råd og nævn m.v.
- § 62 om opbevaring af arkivalierne for Inatsisartut.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for Grønlands Selvstyre:

Forslaget har ingen direkte økonomiske konsekvenser. Forslaget forventes dog at kunne effektivisere afviklingen af samlingerne, og dermed også at resultere i en begrænset lettelse af det administrative arbejde i forbindelse hermed.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet:

Forslaget har ingen konsekvenser for erhvervslivet.

5. Miljø- og naturmæssige konsekvenser:

Forslaget har ingen miljø- og naturmæssige konsekvenser.

6. Administrative konsekvenser for borgerne:

Forslaget har ingen konsekvenser for borgerne.

7. Andre væsentlige konsekvenser:

Forslaget har ingen andre væsentlige konsekvenser.

8. Forholdet til Rigsfællesskabet og Selvstyre:

Forslaget har ingen konsekvenser for Rigsfællesskabet og Selvstyre.

9. Høring af myndigheder og organisationer:

Forslaget er ikke sendt i offentlig høring, da det ikke medfører konsekvenser for borgerne eller erhvervslivet.

Et udkast til forslaget med bemærkninger har været sendt til høring i de partier, som er repræsenteret i Inatsisartut. **Dette har ikke givet anledning til bemærkninger.**

Bemærkninger til forslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

§ 1, stk. 1 svarer med redaktionelle ændringer til den gældende forretningsorden § 1, stk. 1 og 2. Bestemmelsen er identisk med § 7 i forslaget til inatsisartutlov om Inatsisartut og Naalakkersuisut.

En tilsvarende bestemmelse fremgår af landstingslov nr. 11 af 20. oktober 1988 om Landstinget og Landsstyret § 1, stk. 1 og 2.

I den gældende forretningsorden anvendes betegnelsen ”aldersformand” om det ældste medlem. I forslaget til ny forretningsorden benyttes i stedet betegnelsen ”det ældste medlem”, således at forretningsordenens sprogbrug herefter er i overensstemmelse med forslaget til inatsisartutlov om Inatsisartut og Naalakkersuisut.

§ 1, stk. 2 svarer med redaktionelle ændringer til den gældende forretningsorden § 1, stk. 3 og landstingslov nr. 11 af 20. oktober 1988 om Landstinget og Landsstyret § 1, stk. 3. En tilsvarende bestemmelse er ikke videreført i forslaget til inatsisartutlov om Inatsisartut og Naalakkersuisut.

Det foreløbige udvalg til valgs prøvelse skal afgive indstilling om valgbarhed, både for nyvalgte medlemmer af Inatsisartut og nyvalgte medlemmer af Naalakkersusiut, der ikke er medlemmer af Inatsisartut.

Når det foreløbige udvalg til valgs prøvelse har afgivet indstilling til Inatsisartut, jf. § 1, stk. 3, ophører udvalget med at eksistere, og udvalgets kompetence overgår til det permanente udvalg til valgs prøvelse efter § 7, stk. 1, nr. 2.

§ 1, stk. 3 svarer til den gældende forretningsorden § 1, stk. 4. Det understreges med bestemmelsen i 2. punktum, at det er det ældste medlem af Inatsisartut, der forelægger udvalgets indstilling for Inatsisartut. Bestemmelsen skal endvidere ses i sammenhæng med forslaget til inatsisartutlov om Inatsisartut og Naalakkersuisut § 3, stk. 1. Denne bestemmelse fastslår, at Inatsisartut selv afgør gyldigheden af sine medlemmers valg samt spørgsmålet om, hvorvidt et medlem har mistet sin valgbarhed.

§ 1, stk. 4 svarer til den gældende forretningsorden § 1, stk. 5. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 4, stk. 1 i forslaget til inatsisartutlov om Inatsisartut og Naalakkersuisut, hvor det er fastslået, at hvervet som medlem af Inatsisartut er pligtmæssigt borgerligt ombud. Bestemmelsen i forretningsordenen klargør, at det borgerlige ombud også omfatter hverv som medlem af udvalg nedsat af Inatsisartut, medlem af Naalakkersuisut og anden repræsentation for Inatsisartut.

Til § 2

§ 2 svarer med redaktionelle ændringer til den gældende forretningsorden § 2 og landstingslov nr. 11 af 20. oktober 1988 om Landstinget og Landsstyret § 6. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med forslaget til inatsisartutlov om Inatsisartut og Naalakkersuisut § 3, stk. 2. Det er det permanente udvalg til valgs prøvelse, jf. § 7, stk. 1, nr. 2, der afgiver indstilling til Inatsisartut om fortabelse af valgbarhed i valgperioden.

Til § 3

§ 3, stk. 1 – 3 svarer til den gældende forretningsorden § 3, stk. 1 – 3.

Bestemmelserne i § 3, stk. 1 – 3 svarer med redaktionelle ændringer til landstingslov nr. 11 af 20. oktober 1988 om Landstinget og Landsstyret § 2, stk. 1 og 2.

§ 3, stk. 1 afviger i øvrigt fra landstingsloven derved, at det i forretningsordenen er fastlagt, at valg af formand for Inatsisartut og Formandskabet for Inatsisartut sker uden forhandling.

Bestemmelserne i § 2, stk. 1 og 2 i landstingsloven om Landstinget og Landsstyret er ikke videreført i forslaget til inatsisartutlov om Inatsisartut og Naalakkersuisut, men det fremgår forudsætningsvis af § 7, stk. 1, 3. pkt. og §§ 10 og 11 i forslaget til inatsisartutloven, at der skal vælges formand og formandskab for Inatsisartut.

§ 3, stk. 4, om valg af personlige suppleanter for hvert medlem af Formandskabet, svarer til den gældende forretningsorden § 3 stk. 4.

§ 3, stk. 5 og 6 svarer til den gældende forretningsorden § 3, stk. 5 og 6. Bestemmelserne i den gældende forretningsorden svarer med mindre afvigelser til landstingslov nr. 11 af 20. oktober 1988 om Landstinget og Landsstyret § 2, stk. 3 og 4. Disse bestemmelser er ikke videreført i forslaget til inatsisartutlov om Inatsisartut og Naalakkersuisut.

§ 3, stk. 7 svarer til den gældende forretningsorden § 3, stk. 7.

Til § 4

§ 4, stk. 1, 1. pkt. viderefører den gældende forretningsorden § 4, stk. 1 med den ændring, at benævnelsen af det ældste medlem som ”aldersformanden” er udgået, jf. bemærkningerne til § 1, stk. 1.

Bestemmelserne i § 4, stk. 1, 1.-2. pkt. i den gældende forretningsorden svarer til landstingslov nr. 11 af 20. oktober 1988 om Landstinget og Landsstyret § 14, stk. 1 og 2. Disse bestemmelser er ikke videreført i forslaget til inatsisartutlov om Inatsisartut og Naalakkersuisut.

§ 4, stk. 1, 3. og 4. pkt. er nye. Disse bestemmelser indebærer, at kompetencen til at fastsætte dagsordener for møderne i Inatsisartut overføres fra Inatsisartut til Dagsordensudvalget eller et midlertidigt dagsordensudvalg. Inatsisartut bliver orienteret om udvalgets afgørelser om dagsordenerne i redegørelser for dagsordenen.

Redegørelserne for dagsordenen vil som hidtil blive forelagt af mødelederen under et særskilt punkt på dagsordenen, men der skal ikke foretages forhandling eller afstemning om redegørelserne, ligesom der ikke åbnes for en debat om redegørelserne. Henvendelser om dagsordenen må derfor rettes skriftligt til Formandskabet for Inatsisartut, som træffer beslutning herom.

Ændringen har til formål at medvirke til en effektiv afvikling af møderne i Inatsisartut.

§ 4, stk. 2 svarer til den gældende forretningsorden § 4, stk. 2.

§ 4, stk. 2, 2. pkt. er en konsekvens af § 3, stk. 4. Hvis en repræsentant for et parti eller kandidatforbund, der ikke er repræsenteret i Formandskabet for Inatsisartut, er valgt som enkeltkandidat og således ikke har nogen suppleant, kan Inatsisartut ikke vælge en suppleant for dette medlem af udvalget for forretningsordenen.

§ 4, stk. 3 svarer til den gældende forretningsorden § 4, stk. 3.

§ 4, stk. 4 svarer til den gældende forretningsorden § 4, stk. 4. Bestemmelsen pålægger Formandskabet en pligt til overordnet at drage omsorg for, at arbejdet i Inatsisartut og udvalgenes arbejde tilrettelægges og afvikles på forsvarlig vis.

§ 4, stk. 5 svarer til den gældende forretningsorden § 4, stk. 5. Bestemmelsen giver Formandskabet mulighed for at fastsætte nærmere regler vedrørende formkrav for, hvordan punkter, der anmodes optaget på en dagsordenen for en samling i Inatsisartut, skal fremsættes. Bestemmelsen supplerer de formkrav, der er beskrevet i kapitel 7, 8 og 9 om forslag til inatsisartutlov, inatsisartutbeslutning og ændringsforslag hertil. Endvidere giver bestemmelsen Formandskabet selvstændig hjemmel til at fastsætte formkrav for redegørelser fra Naalakkersuisut efter kapitel 10 og forespørgselsdebatter samt spørgsmål til Naalakkersuisut efter kapitel 11.

Det er ikke meningen med § 4, stk. 5, at Formandskabet skal fastsætte indholdsmæssige nye formkrav i forhold til kapitel 7-11.

De formkrav, som Formandskabet kan fastsætte efter § 4, stk. 5, er formkrav af et mere praktisk indhold, f.eks. om antallet af eksemplarer, der skal afleveres til brug for behandlingen af et forslag i Inatsisartut, om opstillingen af et forslag eller om anvendt typografi.

§ 4, stk. 5 giver endvidere Formandskabet mulighed for at bestemme, at alle punkter, der anmodes optaget på dagsordenen for en samling i Inatsisartut, skal afleveres i elektronisk form og i nærmere fastsatte filformater for at blive anset for retmæssigt fremsat.

Formkravene efter § 4, stk. 5, kan også være Formandskabets tilslutning til de formkrav af lovteknisk karakter, som Formandens Departement under Naalakkersuisut stiller til de enkelte enheder under Naalakkersuisut.

Hvis et punkt, der anmodes om at blive optaget på dagsordenen for en samling i Inatsisartut, ikke opfylder de krav, som Formandskabet har fastsat efter § 4, stk. 5, giver § 39, stk. 2 Formandskabet mulighed for at afvise punktet.

Da Naalakkersuisut er ansvarlig for stadfæstelse, kundgørelse, trykning og offentliggørelse af inatsisartutlove, vil Formandskabet selvfølgelig drøfte formkravene med Naalakkersuisut inden fastsættelsen af nærmere regler.

§ 4, stk. 6 svarer til den gældende forretningsorden § 4, stk. 6. Bestemmelsen er en nødvendig ordensforskrift.

§ 4, stk. 7 svarer til den gældende forretningsorden § 4, stk. 7. Bestemmelsen må anses for at være nødvendig i sager af hastende karakter.

§ 4, stk. 8 svarer til den gældende forretningsorden § 4, stk. 8.

Til § 5

§ 5, stk. 1 svarer til den gældende forretningsorden § 5, stk. 1, dog således at ordet ”hjemmestyrets” er ændret til ”selvstyrets”.

§ 5, stk. 2 svarer til den gældende forretningsorden § 5, stk. 2.

§ 5, stk. 1 og 2 svarer med redaktionelle ændringer til landstingslov nr. 11 af 20. oktober 1988 om Landstinget og Landsstyret § 3, stk. 1 og 2.

Bestemmelserne i § 3, stk. 1 og 2 i landstingsloven er med redaktionelle ændringer videreført i forslaget til inatsisartutlov om Inatsisartut og Naalakkersuisut § 22, stk. 1 og 2.

§ 5, stk. 3 er identisk med forslaget til inatsisartutlov om Inatsisartut og Naalakkersuisut § 22, stk. 3.

Den gældende forretningsorden § 5, stk. 3 svarer indholdsmæssigt til landstingslov nr. 11 af 20. oktober 1988 om Landstinget og Landsstyret § 3, stk. 3 og 4.

Som det er beskrevet i bemærkningerne til forslaget til inatsisartutlov om Inatsisartut og Naalakkersuisut § 22, stk. 3, har retstilstanden omkring antallet af landsstyremedlemmer siden 2003 været anderledes, end det ved en fejl fremgår af landstingslov nr. 11 af 20. oktober 1988 § 3, stk. 3. Dermed har retstilstanden omkring antallet af landsstyremedlemmer også været anderledes end formuleringen af den gældende forretningsorden § 5, stk. 3.

§ 5, stk. 3 i forslaget til ny forretningsorden svarer til retstilstanden siden lovændringen i 2003 og er som nævnt foran identisk med forslaget til inatsisartutlov om Inatsisartut og Naalakkersuisut § 22, stk. 3.

Bestemmelsen i § 5, stk. 3 nævner ikke, i modsætning til den gældende forretningsorden § 5, stk. 3, 1. pkt., at antallet og omfanget af anliggender under Naalakkersuisut, er afgørende for indstillingen fra formanden for Naalakkersuisut. Dette udelukker dog ikke, at antallet og omfanget af anliggender under Naalakkersuisut såvel som andre forhold kan indgå i behandlingen i Inatsisartut af indstillingen fra formanden for Naalakkersuisut.

Til § 6

§ 6, stk. 1 svarer til den gældende forretningsorden § 6, stk. 1. Bestemmelsen svarer endvidere til landstingslov nr. 11 af 20. oktober 1988 om Landstinget og Landstyret § 7, stk. 1, 1. pkt. og til forslaget til inatsisartutlov om Inatsisartut og Naalakkersuisut § 22, stk. 4.

§ 6, stk. 2 svarer til den gældende forretningsorden § 6, stk. 2.

Indstillinger om valgbarhed ved konstituering efter nyvalg til Inatsisartut afgives af det foreløbige udvalg til valgs prøvelse jf. forretningsordenen § 1, stk. 2 og 3. Indstillinger om fortabelse af valgbarhed i valgperioden afgives af det permanente udvalg til valgs prøvelse jf. forretningsordenens § 7, stk. 1, nr. 2.

Til § 7

§ 7, stk. 1 viderefører den gældende forretningsorden § 7, stk. 1, nr. 3 og § 7, stk. 2, og med tilføjelse af Lovudvalget som pkt. 3.

§ 7, stk. 1, nr. 1, omhandler nedsættelse af Det Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Udvalg, som er forudsat nedsat i forslaget til inatsisartutlov om Inatsisartut og Naalakkersuisut § 21. Der er i forslaget til ny forretningsorden § 9, stk. 2 og 3 fastsat yderligere bestemmelser om udvalget.

Bestemmelsen i § 7, stk. 1, nr. 2, indebærer, at der nedsættes et permanent udvalg til valgs prøvelse. Det permanente udvalg til valgs prøvelse nedsættes og træder i funktion efter at det midlertidige udvalg til valgs prøvelse, jf. § 1, stk. 2, er ophørt med sin funktion på den konstituerende samling.

Udvalget skal afgive indstilling til Inatsisartut om fortabelse af valgbarhed i valgperioden for Inatsisartut, både for medlemmer af Inatsisartut og eventuelle medlemmer af Naalakkersuisut, der ikke er medlemmer af Inatsisartut.

Endvidere skal udvalget afgive indstilling til Inatsisartut om stedfortræderes valgbarhed, jf. § 58, stk. 2, 2. pkt.

Bestemmelsen i § 7, stk. 1, nr. 3, indebærer, at Lovudvalget betragtes som et lovpligtigt udvalg. Dette skyldes, at Lovudvalget i henhold til forslaget til inatsisartutlov om Inatsisartut og Naalakkersuisut § 20, stk. 3, 1. pkt. løbende følger arbejdet hos Ombudsmanden for Inatsisartut. Lovudvalget er dermed at anse som et lovpligtigt udvalg. Derfor er Lovudvalget tilføjet opstillingen i § 7, stk. 1 i forslaget til forretningsorden.

§ 7, stk. 2 viderefører med en enkelt ændring den gældende forretningsorden § 7, stk. 1, nr. 1 og 2.

Efter den gældende forretningsorden nedsættes Finansudvalget og Revisionsudvalget på den konstituerende samling og ved inatsisartutårets begyndelse. Forslaget til ny forretningsorden indebærer den ændring, at de pågældende udvalg i stedet for at blive nedsat på den konstituerende samling og ved inatsisartutårets begyndelse fremover nedsættes på den konstituerende samling og på hver forårssamling.

Finansudvalget og Revisionsudvalget, som er nedsat, når den nye forretningsorden træder i kraft, fortsætter dermed indtil nedsættelse af udvalgene finder sted på den næste forårssamling.

I forslaget til ny forretningsorden er endvidere foretaget den ændring, at ordet ”lovpligtige” er udgået, ligesom der er sket en redaktionel ændring af udvalgsbetegnelserne.

Efter landstingslov nr. 11 af 20. oktober 1988 om Landstinget og Landsstyret § 15, stk. 1, 1. pkt., som ændret ved landstingslov nr. 18 af 11. december 2003 om ændring af landstingslov om Landstinget og Landsstyret, er der følgende 3 lovpligtige udvalg:

- 1) Landstingets finansudvalg.
- 2) Udvalg for revision af landskassens regnskaber (Revisionsudvalget).
- 3) Landstingets Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Udvalg.

Bestemmelserne i den gældende forretningsorden § 7, stk. 1, nr. 1 – 3 svarer til landstingslov nr. 11 af 20. november 1988 om Landstinget og Landsstyret § 15, stk. 1, nr. 1 – 3. Dog er landstingsloven § 15, stk. 1, nr. 3, 2. pkt. om de grønlandske folketingsmedlemmers deltagelse som tilfornordede i Det Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Udvalgs møder ikke medtaget i forretningsordenen § 7, men er i stedet reguleret i § 9, stk. 2 i forretningsordenen.

Bestemmelsen i landstingsloven om Landstinget og Landsstyret § 15, stk. 1, nr. 1 – 3 er ikke videreført i forslaget til inatsisartutlov om Inatsisartut og Naalakkersuisut. Det er dog i §§ 16 – 19 og § 21 i forslaget til inatsisartutloven forudsat, at der består de udvalg, som er nævnt i landstingsloven om Landstinget og Landsstyret § 15, stk. 1, nr. 1 – 3, idet de pågældende bestemmelser i lovforslaget regulerer de 3 udvalgs hovedopgaver.

Der er således ikke med den ændrede formulering i forslaget til forretningsorden tale om en ændring af de pågældende udvalgs status som lovpligtige udvalg.

§ 7 indebærer i øvrigt, at Inatsisartut efter valg til Inatsisartut skal vælge medlemmer til de pågældende udvalg.

Til § 8

§ 8 stk. 1 viderefører den gældende forretningsorden § 8.

§ 8 i den gældende forretningsorden svarer til landstingslov nr. 11 af 20. oktober 1988 om Landstinget og Landsstyret § 19, stk. 1, 1. pkt. Denne bestemmelse i landstingsloven omhandler såvel stående udvalg som midlertidige udvalg. § 8 i forretningsordenen omhandler stående udvalg og forretningsordenens § 23 omhandler midlertidige udvalg. Bestemmelsen i landstingsloven er ikke videreført i forslaget til inatsisartutlov om Inatsisartut og Naalakkersuisut.

§ 8, stk. 1, giver Inatsisartut mulighed for at nedsætte andre stående udvalg, end de lovpligtige udvalg. Det er Inatsisartut selv, der afgør, hvor mange udvalg Inatsisartut ønsker at nedsætte. Det er Formandskabet for Inatsisartut, der, jf. § 4, stk. 4, forelægger en indstilling til Inatsisartut om oprettelse af stående udvalg eller nedlæggelse af stående udvalg, samt om fordelingen af sagsområder mellem de stående udvalg.

Bestemmelsen indebærer i øvrigt, at Inatsisartut efter valg til Inatsisartut og ved begyndelsen af inatsisartutåret skal vælge medlemmer til de øvrige stående udvalg, ligesom det er tilfældet for de udvalg, der nedsættes i medfør af § 7, stk. 1, nr. 1-3.

§ 8, stk. 2 er ny, men svarer til landstingslov nr. 11 af 20. oktober 1988 om Landstinget og Landsstyret § 19, stk. 4. Bestemmelsen i landstingsloven er ikke videreført i forslaget til inatsisartutlov om Inatsisartut og Naalakkersuisut.

Til § 9

§ 9, stk. 1 svarer til den gældende forretningsorden § 9, stk. 1.

For så vidt angår antallet af medlemmer af udvalgene er dette for de lovpligtige udvalg fastsat til 5 i landstingslov nr. 11 af 20. oktober 1988 om Landstinget og Landsstyret § 15, stk. 1.

Antallet af udvalgsmedlemmer er ikke reguleret i forslaget til inatsisartutlov om Inatsisartut og Naalakkersuisut. Reguleringen af antallet af medlemmer til udvalg vil således herefter alene og for alle udvalg finde sted i forretningsordenen.

§ 9, stk. 2 indeholder en ændring i forhold til den gældende forretningsorden § 9, stk. 2, og landstingslov nr. 11 af 20. oktober 1988 § 15, stk. 1, nr. 3, som affattet ved landstingslov nr. 18 af 11. december 2003 om ændring af landstingslov om Landstinget og Landsstyret.

I forslaget til inatsisartutlov om Inatsisartut og Naalakkersuisut § 21, stk. 1, er opgaverne og andre forhold vedrørende Udenrigs- og Sikkerhedspolitisk Udvalg beskrevet. Det fremgår af bemærkningerne til denne bestemmelse, at der er retlig tvivl om, hvorvidt medlemmerne af Folketinget ved inatsisartutlov kan forpligtes til at fungere som tilfornede til et inatsisartutudvalg.

I den foreslåede affattelse af bestemmelsen i forretningsordenen § 9, stk. 2, er der på denne baggrund givet mulighed for, at udvalget kan anmode de grønlandske folketingsmedlemmer om at deltage i udvalgets møder som tilfornede. Det er dermed op til de grønlandske folketingsmedlemmers egen afgørelse, om de vil imødekomme en anmodning fra udvalget om deltagelse i møderne.

Tilsvarende giver bestemmelsen heller ikke de grønlandske folketingsmedlemmer et retligt krav på at deltage i møderne, såfremt udvalget måtte modsætte sig en sådan deltagelse.

§ 9, stk. 3 er ny. Bestemmelsen pålægger Det Udenrigs- og Sikkerhedspolitisk Udvalg at udarbejde nærmere bestemmelser om den særlige hemmeligholdelsespligt, som fremgår af forslaget til inatsisartutlov om Inatsisartut og Naalakkersuisut § 21, stk. 2. Udvalget kan eksempelvis i sin forretningsorden fastsætte bestemmelser om at andre end de valgte medlemmer af udvalget, som deltager i møderne skal underskrive en fortrolighedserklæring på samme måde, som det er gældende for udvalgsmedlemmerne.

Der henvises i øvrigt til forslaget til inatsisartutloven om Inatsisartut og Naalakkersuisut § 21, stk. 2 og de tilhørende bemærkninger, hvori det er anført, at udvalget må sikre sig, at fortrolighedsbestemmelserne for udvalget respekteres, ligesom det er forudsat, at der i

udvalgets forretningsorden fastsættes regler for inddragelse af eksterne parter i udvalgets møder.

Til § 10

§ 10 svarer til den gældende forretningsorden § 10.

Til § 11

§ 11, stk. 1 er identisk med den gældende forretningsorden § 11, stk. 1.

Bestemmelsen svarer til landstingslov nr. 11 af 20. oktober 1988 om Landstinget og Landsstyret § 19, stk. 1, 2. pkt., dog med den tilføjelse, at forretningsordenen også omhandler valg af næstformand, medens landstingsloven alene omhandler valg af formand.

Bestemmelsen i landstingsloven er ikke videreført i forslaget til inatsisartutlov om Inatsisartut og Naalakkersuisut.

§ 11, stk. 2 svarer til den gældende forretningsorden § 11, stk. 2. Bestemmelsen pålægger formanden for et udvalg at søge udvalgsarbejdet fremmet mest muligt. Bestemmelsen giver endvidere formanden for Inatsisartut mulighed for at pålægge formanden for et udvalg at give mundtlig eller skriftlig underretning om udvalgsarbejdets forløb. Bestemmelsen i § 11, stk. 2, skal ses i sammenhæng med § 4, stk. 4.

Til § 12

§ 12, stk. 1 svarer til den gældende forretningsorden § 12, stk. 1.

En bestemmelse svarende til § 12, stk. 1 og 3, fremgår af landstingslov nr. 11 af 20. oktober 1988 om Landstinget og Landsstyret § 15, stk. 2. Bestemmelsen i landstingsloven er ikke videreført i forslaget til inatsisartutlov om Inatsisartut og Naalakkersuisut.

§ 12, stk. 1 bestemmer, at udvalget selv vedtager sin forretningsorden, som herefter skal godkendes af Formandskabet for Inatsisartut. En ændring af et udvalgs forretningsorden vil ligeledes forudsætte godkendelse fra Formandskabet.

§ 12, stk. 2 svarer til den gældende forretningsorden § 12, stk. 2 med den redaktionelle ændring, at der kræves mindst halvdelen af medlemmernes tilstedeværelse mod den gældende forretningsordens krav om, at over halvdelen af medlemmerne skal være til stede. Dette svarer til formuleringen i forslaget til Inatsisartutlov om Inatsisartut og Naalakkersuisut § 8, 1. pkt.

Da der vælges et ulige antal, d.v.s. 5, jf. § 9, er der ingen realitetsforskel mellem den gældende forretningsorden og det nye forslag. Med 5 medlemmer i udvalgene, skal mindst 3 medlemmer være til stede, for at et udvalg er beslutningsdygtigt.

§ 12, stk. 3 er ny, men svarer sammen med § 12, stk. 1 til landstingslov nr. 11 af 20. oktober 1988 om Landstinget og Landsstyret § 15, stk. 2.

Til § 13

§ 13 stk. 1 er identisk med den gældende forretningsorden § 13, stk. 1.

Et udvalgsmedlem kan – uanset bestemmelsen i § 12, stk. 1 - altid referere, hvad vedkommende medlem har fremført af egne synspunkter under udvalgs mødet, men uden at røbe, hvad andre udvalgsmedlemmer har sagt på mødet. Et udvalgsmedlem må således heller ikke udtale sig om, hvorvidt pågældende medlems udtalelser under udvalgs mødet har nydt opbakning eller er imødegået af andre medlemmer af udvalget.

Såfremt et udvalgsmedlem ønsker at få klargjort for offentligheden, hvilken betydning hans synspunkter har haft i forhandlingerne, kan medlemmet i henhold til bestemmelserne i det enkelte udvalgs forretningsorden få sine synspunkter fremført som en flertals- eller mindretalsudtalelse i en betænkning fra udvalget om det emne, som udvalget har behandlet.

§ 13, stk. 2 er identisk med den gældende forretningsorden § 13, stk. 2.

Bestemmelsen sikrer, at udvalgene kan give meddelelser til offentligheden om de sager, som udvalget behandler. Hvis der er uenighed om at give offentligheden meddelelser, træffes afgørelsen herom ved afstemning.

Til § 14

§ 14, stk. 1 svarer til den gældende forretningsorden § 14, stk. 1. Bestemmelsen beskriver et udvalgs hovedopgave.

For de lovpligtige udvalg, er der i øvrigt i forslaget til inatsisartutlov om Inatsisartut og Naalakkersuisut §§ 16, 17, 18, 19 og 21 fastsat konkrete bestemmelser om disse udvalgs opgaver.

§ 14, stk. 2 svarer til den gældende forretningsorden § 14, stk. 2. Det er med bestemmelsen præciseret, at et udvalg også er forpligtet til at føre tilsyn med, at Naalakkersuisut holder sig indenfor rammerne af god forvaltningsskik og ikke kun inden for rammerne af lovgivningen.

Det er ikke meningen med bestemmelsen, at udvalgene skal behandle konkrete sager fra borgere eller virksomheder, hvor en offentlig myndighed skal træffe en forvaltningsafgørelse,

eller sager, hvor en afgørelse fra en offentlig myndighed kan påklages administrativt eller indbringes for Ombudsmanden for Inatsisartut eller for domstolene.

Det er derimod naturligt, at et udvalg kan behandle konkrete sager, hvor der eksempelvis foreligger et ønske om, at selvstyret gennemfører en konkret anlægsinvestering, f.eks. byggeri af et servicehus i en bygd eller etablering af en lufthavn. Et større sagskompleks, som f.eks. etablering af et anlæg til produktion af aluminium kan også naturligt behandles i et udvalg, ligesom et udvalg kan behandle sager om investeringer eller andre aktiviteter, der varetages af de aktieselskaber og nettostyrede virksomheder, som selvstyret ejer.

Det er dog ikke et udvalgs opgave at varetage sagsbehandling af konkrete sager, men at behandle de mere politiske aspekter af en sag. Sædvanlig administrativ sagsbehandling af konkrete sager bør således henvises til at blive varetaget af Naalakkersuisut.

Til § 15

§ 15, stk. 1 og 2 svarer til den gældende forretningsorden § 15, stk. 1 og 2 og til landstingslov nr. 11 af 20. oktober 1988 om Landstinget og Landsstyret § 19, stk. 2. Bestemmelsen i landstingsloven § 19, stk. 2 er ikke videreført i forslaget til inatsisartutlov om Inatsisartut og Naalakkersuisut.

Det understreges med bestemmelsen i § 15, stk. 1, at et forslag også kan henvises til et udvalg, selv om udvalget tidligere har afgivet betænkning om forslaget.

Til § 16

§ 16 svarer til den gældende forretningsorden § 16.

§ 16 omhandler de tilfælde, hvor et forslag vedrører et område i lovgivningen, hvor forslaget berører to forskellige udvalgs faglige område. I disse tilfælde kan det udvalg, hvortil Inatsisartut har henvist et forslag, med Formandskabets godkendelse anmode et andet udvalg om også at behandle forslaget. Det er det udvalg, hvortil forslaget er henvist, der skønner, hvorvidt forslaget også vedrører et andet udvalgs faglige område. Selvom det udvalg, hvortil forslaget oprindeligt er henvist, anmoder et andet udvalg om tillige at behandle forslaget, har det første udvalg dog efter § 17, stk. 1 pligt til at afgive endelig betænkning om forslaget.

Efter § 16, stk. 2 kan Formandskabet i stedet for at godkende, at et andet udvalg end det udvalg, som forslaget oprindeligt er henvist til, beslutte at forelægge den oprindelige henvisning for Inatsisartut igen med henblik på, at Inatsisartut ændrer den oprindelige beslutning om henvisning. Hvis Inatsisartut ændrer den oprindelige henvisning, har det udvalg, hvortil Inatsisartut nu henviser forslaget efter § 17, stk. 1 pligt til at afgive endelig betænkning om forslaget.

Til § 17

§ 17, stk. 1, 1. pkt., svarer til den gældende forretningsorden § 17, stk. 1, 1. pkt., og til landstingslov nr. 11 af 20. oktober 1988 om Landstinget og Landsstyret § 19, stk. 3. Bestemmelsen i landstingsloven er ikke videreført i forslaget til inatsisartutlov om Inatsisartut og Naalakkersuisut.

§ 17, stk. 1, 2. pkt. svarer til § 17, stk. 1, 2. pkt. i den gældende forretningsorden. Bestemmelsen pålægger direkte udvalgene i Inatsisartut en pligt til at afgive betænkning om de forslag, der henvises til udvalgenes behandling.

§ 17, stk. 2 og 3 er identiske med den gældende forretningsorden § 17, stk. 2 og 3.

§ 17, stk. 4 er identisk med den gældende forretningsorden § 17, stk. 4.

Bestemmelsen fastslår, at udvalgenes betænkninger, herunder tillægsbetænkninger, som udgangspunkt skal afgives skriftligt og alene kan forelægges mundtligt med Formandskabets godkendelse.

§ 17, stk. 5 svarer til den gældende forretningsorden § 17, stk. 5. Bestemmelsen viderefører fristen på tre døgn for behandling i Inatsisartut af betænkninger og tillægsbetænkninger.

Til § 18

§ 18 stk. 1 er identisk med den gældende forretningsorden § 18, stk. 1.

§ 18, stk. 1 bestemmer, at et udvalg kan afgive en beretning om udvalgets arbejde vedrørende andre forslag, redegørelser eller andet. Udvalget kan dog aldrig afgive beretning, hvis udvalget skal afgive en betænkning efter § 17.

§ 18, stk. 2 er identisk med den gældende forretningsorden § 18, stk. 2.

§ 18, stk. 2 giver udvalget en mulighed for at afgive beretning om sin virksomhed i øvrigt. Denne bestemmelse kan dog kun anvendes i ganske særlige tilfælde og kun efter godkendelse fra Formandskabet for Inatsisartut.

§ 18, stk. 3 svarer til § 18, stk. 3 i den gældende forretningsorden.

§ 18, stk. 3 bestemmer, at beretninger fra et udvalg ikke kommer til forhandling i Inatsisartutsalen. Det følger i øvrigt også af § 18, stk. 1 og 2, at beretninger skal afgives skriftligt.

Til § 19

§ 19 svarer til den gældende forretningsorden § 19.

Bestemmelsen giver mulighed for, at det pågældende medlem af Naalakkersuisut kan ledsages af mere end én embedsmand. Udvalget skal dog give tilladelse til, at medlemmet af Naalakkersuisut kan ledsages af flere embedsmænd, ligesom det er udvalget, der skal give tilladelse til, at et samråd alene søges gennemført med en eller flere embedsmænd.

§ 19, stk. 4 giver mulighed for afholdelse af samråd for åbne døre (også kaldet ”åbne samråd”), hvilket vil sige samråd, hvortil offentligheden har adgang.

Fortrolige oplysninger vil ikke kunne meddeles et udvalg under et åbent samråd. Hvis en korrekt og fyldestgørende besvarelse af et spørgsmål forudsætter videregivelse af fortrolige oplysninger, må det pågældende medlem af Naalakkersuisut meddele udvalget, at det pågældende spørgsmål ikke kan besvares under et åbent samråd.

Deltagere og tilhørere kan frit referere fra et åbent samråd. Dette indebærer en risiko for, at en deltager fejlciteres. Af hensyn til deltagernes mulighed for at kunne dementere eventuelle fejlcitater, bestemmes det, at åbne samråd skal optages på bånd eller lignende.

Afholdelse af åbne samråd vil kunne indebære behov for at henlægge sådanne samråd til lokaler, der kan rumme et større antal tilhørere, end de mødelokaler, som Inatsisartut har til rådighed.

Til § 20

§ 20 svarer til den gældende forretningsorden § 20.

Det medlem af Inatsisartut, der har stillet et forslag, som af Inatsisartut er henvist til et udvalg, hvori det pågældende medlem af Inatsisartut ikke er medlem, har kun ret til at deltage i udvalgets behandling af det konkrete forslag, som det pågældende medlem af Inatsisartut har stillet, og ikke til at deltage i den øvrige del af udvalgets møde. Endvidere har det pågældende medlem af Inatsisartut alene taleret, men ikke stemmeret eller ret til at få optaget en udtalelse i udvalgets betænkning.

Til § 21

§ 21 er identisk med den gældende forretningsorden § 21.

Bestemmelsen giver udvalgene i Inatsisartut mulighed for at afholde høringer for på den måde at få bragt et emne inden for udvalgenes faglige område til offentlig debat. Hvorledes en sådan høring skal foregå, afgøres af det eller de udvalg, der ønsker at afholde en høring om et offentligt emne.

Den høring, der omtales i § 21, stk. 4, vil dog typisk være enten en skriftlig høring af en bestemt part eller foretræde for udvalget af en bestemt part.

Det skal understreges, at de høringer, som udvalgene afholder, ikke kan anvendes til at undersøge, hvorvidt et medlem af Naalakkersuisut har pådraget sig et retligt ansvar i sin embedsførelse. Hvis et udvalg finder, at et medlem af Naalakkersuisut har pådraget sig et retligt ansvar, kan udvalget dog foreslå, at forholdene for medlemmet af Naalakkersuisut undersøges af en undersøgelseskommission.

Til § 22

§ 22, stk. 1 svarer til den gældende forretningsorden § 22, stk. 1, men med den ændring, at bestemmelsen nu også omfatter Udenrigs- og Sikkerhedspolitisk Udvalg.

Bestemmelsen fastslår, at der til hvert udvalg tilknyttes en udvalgssekretær, der er ansat ved administrationen for Inatsisartut.

Ændringen af § 22, stk. 1, hvorefter Udenrigs- og Sikkerhedspolitisk Udvalg også er omfattet, er dog ikke en ændring i forhold til gældende praksis. Ændringen er en konsekvens af vedtagelsen af landstingslov nr. 18 af 11. december 2003 om ændring af landstingslov om landstinget og landsstyret. En tidligere bestemmelse i landstingsloven fastsatte, at Landsstyreformandens Sekretariat varetog sekretariatsfunktionen for udvalget. Denne bestemmelse blev ophævet med ændringen i 2003. Der er nærmere redegjort om baggrunden herfor i bemærkningerne til ændringsloven fra 2003, hvori det også er forudsat, at der bliver behov for at gennemføre en konsekvensændring i § 22, stk. 1 i Landstingets forretningsorden.

§ 22, stk. 2 er identisk med den gældende forretningsorden § 22, stk. 2.

Udvalgssekretærenes arbejdsopgaver er beskrevet i stk. 2.

Til § 23

§ 23 svarer til den gældende forretningsorden § 23.

Bestemmelsen præciserer, at et midlertidigt udvalgs opgave er at afgive beretning om en konkret sag, og at udvalget ophører med at bestå, når udvalget har afgivet skriftlig beretning om sit arbejde.

I modsætning til et stående udvalgs beretning forhandles et midlertidigt udvalgs beretning i Inatsisartut.

Til § 24

§ 24, stk. 1 viderefører med ændringer den gældende forretningsorden § 24.

Landstingslov nr. 11 af 20. oktober 1988 om Landstinget og Landsstyret indeholder i § 21 en bestemmelse om samme spørgsmål, som reguleres i § 24, stk. 1 i forretningsordenen, men landstingslovens opregning af ”udvalg, direktioner m.v.” er ikke medtaget i forretningsordenen, da Inatsisartut ikke vælger medlemmer af selskabers direktioner og udvalg.

Bestemmelsen i § 21 i landstingsloven er ikke videreført i forslaget til inatsisartutlov om Inatsisartut og Naalakkersuisut.

§ 24, stk. 1 dækker bredere, end den gældende forretningsorden § 24, idet forslaget til den nye bestemmelse i § 24, stk. 1 omhandler både valg af repræsentanter til råd og nævn m.v., og valg af eksterne repræsentanter, såsom domsmænd m.m.

Endvidere er bestemmelsen ændret således at der ikke i alle tilfælde på den konstituerende samling skal vælges repræsentanter til råd og nævn m.v. Det fastslås i stedet, at valgperioden for de pågældende repræsentanter fastsættes i overensstemmelse med den lovgivning, de vedtægter eller andre bestemmelser, som gælder for det enkelte råd eller nævn m.v.

§ 24, stk. 2 er ny. Bestemmelsen indebærer, at valg af repræsentanter til råd og nævn m.v. så vidt muligt skal finde sted på den samling, som afholdes umiddelbart forud for udløbet af valgperioden for de siddende repræsentanter.

Bestemmelsen skal sikre, at Inatsisartut så får lejlighed til at vælge nye repræsentanter eller at genvælge de tidligere valgte repræsentanter, inden de siddende repræsentanters funktion ophører ved udløbet af den valgperiode, som gælder for de pågældende repræsentanter.

§ 24 skal sammenholdes med forretningsordenens § 26. Det følger heraf, bl.a. at alle valg af repræsentanter til råd og nævn m.v. højst har gyldighed for en 4-års periode.

Det afgøres af lovgivningen, vedtægter eller andre regler, som gælder for de råd, nævn og institutioner m.v., hvortil der vælges repræsentanter, om der skal stilles særlige uddannelsesmæssige eller andre krav, som de pågældende personer, skal opfylde. I øvrigt er det op til Inatsisartut at beslutte, om de pågældende vælges blandt medlemmerne af Inatsisartut eller om de vælges blandt personer, som ikke er medlemmer af Inatsisartut.

Valg af repræsentanter til råd og nævn m.v. foretages altid på et lukket møde, jf. § 53, stk. 2, 2. pkt.

Til § 25

§ 25 svarer til den gældende forretningsorden § 25.

Efter inatsisartutlov nr. 8 af 3. december 2009 om Ombudsmanden for Inatsisartut § 1, vælger Inatsisartut efter hvert valg til Inatsisartut og ved embedsledighed, en Ombudsmand.

Efter inatsisartutlov nr. 8 af 3. december 2009 om Ombudsmanden for Inatsisartut § 5, vælger Inatsisartut efter hvert valg til Inatsisartut og ved embedsledighed en Sætteombudsmand, som skal fungere, når Ombudsmanden som følge af inhabilitet er forhindret i at varetage sine opgaver.

Efter landstingslov nr. 23 af 3. november 1994 om Grønlands Hjemmestyres regnskabsvæsen m.v. § 5 revideres Landskassens årsregnskab af en af Inatsisartut antaget statsautoriseret revisor.

Til § 26

§ 26, stk. 1 svarer med redaktionelle ændringer til den gældende forretningsorden § 26, stk. 1 og landstingslov nr. 11 af 20. oktober 1988 om Landstinget og Landsstyret § 30, stk. 1. Landstingslovens opregning af ”anden offentlig repræsentation” er dog i den gældende forretningsorden erstattet med ” råd og nævn m.v.”

Bestemmelsen i § 30, stk. 1 i landstingsloven er ikke videreført i forslaget til inatsisartutlov om Inatsisartut og Naalakkersuisut.

Bestemmelsen dækker såvel valg til udvalg i Inatsisartut, som valg af repræsentanter til råd og nævn m.v., jf. § 24.

For så vidt angår medlemmer af råd og nævn m.v. skal bestemmelsen ses i sammenhæng med forretningsordenen § 24. Der henvises til bemærkningerne til denne bestemmelse.

For så vidt angår medlemmer af et udvalg under Inatsisartut, er det andre bestemmelser i forretningsordenen, som regulerer, hvornår der skal ske valg af medlemmer hertil.

§ 26, stk. 2 svarer til den gældende forretningsorden § 26, stk. 2 og landstingslov nr. 11 af 20. oktober 1988 om Landstinget og Landsstyret § 30, stk. 5 med to mindre redaktionelle ændringer i forhold til landstingslovens bestemmelse.

Bestemmelsen i § 30, stk. 5 i landstingsloven er ikke videreført i forslaget til inatsisartutlov om Inatsisartut og Naalakkersuisut.

§ 26, stk. 3 svarer til landstingslov nr. 11 af 20. oktober 1988 om Landstinget og Landsstyret § 30, stk. 2, bortset fra at ordene ”anden offentlig repræsentation” er udgået og erstattet med ” råd og nævn m.v.”

Bestemmelsen i § 30, stk. 2 i landstingsloven er ikke videreført i forslaget til inatsisartutlov om Inatsisartut og Naalakkersuisut.

Til § 27

§ 27, stk. 1 svarer til den gældende forretningsorden § 27, stk. 1, og landstingslov nr. 11 af 20. oktober 1988 om Landstinget og Landsstyret § 30, stk. 3, dog med den redaktionelle ændring at der i forretningsordenen henvises til valg i henhold til ”denne forretningsordenen” og ikke i henhold til ”denne lov”.

Bestemmelsen i § 30, stk. 3 i landstingsloven er ikke videreført i forslaget til inatsisartutlov om Inatsisartut og Naalakkersuisut.

§ 27, stk. 2 svarer til den gældende forretningsorden § 27, stk. 2, og landstingslov nr. 11 af 20. oktober 1988 om Landstinget og Landsstyret § 30, stk. 4.

Bestemmelsen i § 30, stk. 4 i landstingsloven er ikke videreført i forslaget til inatsisartutlov om Inatsisartut og Naalakkersuisut.

Til § 28

§ 28 svarer med en ændring til den gældende forretningsorden § 28.

Ændringen består i, at det i § 28, stk. 1, er tilføjet, at bemærkningerne til lovforslag skal indeholde en beskrivelse af de økonomiske og administrative konsekvenser af forslaget. Der er ikke tale om en udtømmende angivelse af, hvad bemærkningerne til et lovforslag skal indeholde.

Enkelte bestemmelser i § 28 i den gældende forretningsorden svarer til bestemmelser i landstingslov nr. 11 af 20. oktober 1988 om Landstinget og Landsstyret § 22. § 28 indeholder desuden supplerende bestemmelser i forhold til § 22 i landstingsloven.

Enkelte bestemmelser svarende til landstingsloven om Landstinget og Landsstyret § 22 er videreført i forslaget til inatsisartutlov om Inatsisartut og Naalakkersuisut § 13, stk. 1 og § 14. Bestemmelserne handler om hvem, der kan fremsætte lovforslag m.m. i Inatsisartut, og om at forslag til inatsisartutlove skal fremsættes i lovform og undergives 3 behandlinger,

§ 28 beskriver de formkrav, der skal være opfyldt for så vidt angår forslag til inatsisartutlove.

Forslag til inatsisartutlov skal være affattet i lovform og ledsaget af almindelige og særlige bemærkninger samt være forsynet med en titel.

Hvis der er tale om et forslag om ændring eller ophævelse af en inatsisartutlov, en landstingslov eller landstingsforordning, er der efter stk. 2 yderligere to krav til forslagets form:

1. Forslaget skal være betegnet som forslag til inatsisartutlov om ændring eller ophævelse af en inatsisartutlov, en landstingslov eller en landstingsforordning.
2. Forslaget skal endvidere være forsynet med en undertitel, der angiver ændringens hovedindhold.

Endvidere skal forslag til inatsisartutlov overholde de formkrav, som Formandskabet for Inatsisartut måtte stille efter § 4, stk. 5.

§ 28, stk. 4 bestemmer, at forslagsstiller fremsætter et forslag til inatsisartutlov overfor formanden for Inatsisartut, som anmelder forslaget overfor Inatsisartut, når forslaget er omdelt.

Formanden for Inatsisartut kontrollerer ved fremsættelsen af forslaget, at forslaget overholder de formkrav, der følger af forretningsordenen, anden lovgivning eller er fastsat af Formandskabet efter § 4, stk. 5. Et forslag, som ikke overholder de gældende krav til form og fremsættelse, kan afvises i medfør af § 39, stk. 2.

Til § 29

§ 29, stk. 1 svarer til den gældende forretningsorden § 29, stk. 1 og med en mindre ændring til landstingslov nr. 11 af 20. oktober 1988 om Landstinget og Landsstyret § 22, stk. 1, 2. pkt.

Bestemmelsen om at forslag til inatsisartutlov skal undergives tre behandlinger i Inatsisartut er i øvrigt indeholdt i forslaget til inatsisartutlov om Inatsisartut og Naalakkersuisut § 14.

§ 29, stk. 2 og 3 svarer til den gældende forretningsorden § 29, stk. 2 og 3.

Til § 30

§ 30 svarer til den gældende forretningsorden § 30.

§ 30, stk. 3 giver Inatsisartut mulighed for inden tredje behandlingen at henvise forslaget enten til det udvalg, som tidligere har behandlet forslaget eller til et andet udvalg. Dette afgør Inatsisartut selv. Kapitel 4 om udvalgene i Inatsisartut finder også anvendelse ved udvalgsbehandlingen mellem anden og tredje behandlingen af forslaget.

Til § 31

§ 31 svarer til den gældende forretningsorden § 31.

§ 31, stk. 2 indeholder og supplerer landstingslov nr. 11 af 20. oktober 1988 om Landstinget og Landsstyret § 31, stk. 3. Bestemmelsen i landstingsloven er ikke videreført i forslaget til inatsisartutlov om Inatsisartut og Inatsisartut.

§ 31, stk. 3 bestemmer, at det endeligt vedtagne forslag til en inatsisartutlov skal underskrives af formanden for Inatsisartut og af generalsekretæren. Det er herefter disse to personers ansvar, at det endeligt vedtagne forslag har det indhold, som Inatsisartut har vedtaget. Før

tredje behandlingen af forslaget vil Bureauet for Inatsisartut have udarbejdet et indredigeret forslag, hvor de ændringsforslag, som er vedtaget ved anden behandlingen af forslaget er føjet ind, således at Inatsisartut har mulighed for at se, hvorledes forslaget vil komme til at se ud, hvis Inatsisartut også ved tredje behandlingen vedtager de pågældende ændringsforslag.

Efter underskrift sendes forslaget til formanden for Naalakkersuisut med henblik på stadfæstelse og kundgørelse.

Til § 32

§ 32 svarer til den gældende forretningsorden § 31 a.

Bestemmelsen blev indsat i forretningsordenen i forbindelse med samlingen i foråret 2000.

Bestemmelsen indebærer, at forslag til Forretningsorden for Inatsisartut og forslag til ændring af Forretningsorden for Inatsisartut behandles efter reglerne om forslag til inatsisartutlov.

Derved sikres en fuldstændig entydig behandlingsform med de formkrav, der gælder for forslag til inatsisartutlov samt mulighed for udvalgsbehandling, uden at Inatsisartut er nødt til at afbryde behandlingen af et forslag til forretningsorden.

Ulempen ved at lade forslag til forretningsordenen behandle efter reglerne om forslag til inatsisartutlov er, at Inatsisartut skal behandle et sådant forslag 3 gange, hvilket er mere besværligt, end den ene behandling et sådant forslag havde før bestemmelsen blev indsat i forretningsordenen i 2000. På den anden side betyder 3 behandlinger alt andet lige en grundigere behandling, hvorved det forslag, der endelig vedtages af Inatsisartut, får en højere kvalitet.

Til § 33

§ 33 svarer til den gældende forretningsorden § 32, dog med den tilføjelse, at forslaget skal beskrive de økonomiske og administrative konsekvenser.

Tilføjelsen om at beslutningsforslag skal beskrive de økonomiske og administrative konsekvenser skal bidrage til, at give Inatsisartut et tilstrækkeligt grundlag for at behandle de beslutningsforslag, som fremsættes. Det afhænger af de konkrete forslag, hvor omfattende en beskrivelse af de økonomiske og administrative der er behov for. Det må endvidere forventes, at beskrivelser af de økonomiske og administrative konsekvenser i beslutningsforslag fra medlemmer af Inatsisartut ikke altid kan være så sikre, som det er tilfældet er for de lovforslag, som fremsættes af Naalakkersuisut. Dette skyldes, at de enkelte medlemmer af Inatsisartut ikke har mulighed for at foretage samme vurderinger og beregninger, som Naalakkersuisut har mulighed for.

§ 33 fastslår, hvilke forhold, der kan undergives behandling i form af et beslutningsforslag.

Det er ikke nok, at forslaget kalder sig inatsisartutbeslutning. Indholdet skal være affattet på en sådan måde, at Inatsisartut kan træffe beslutning om forslaget.

Beslutningsforslaget fremsættes skriftligt over for formanden for Inatsisartut, der anmelder forslaget overfor Inatsisartut, når forslaget er omdelt.

Hvis et beslutningsforslag som omtalt i § 33, stk. 1 vedtages, påhviler det Naalakkersuisut snarest at fremme forslaget ved fremsættelse af et egentligt forslag til inatsisartutlov eller ved udstedelse af bekendtgørelse, jf. § 33, stk. 5.

Naalakkersuisut kan anvende muligheden for udstedelse af bekendtgørelse, hvis Naalakkersuisut skønner, at inatsisartutbeslutningen mest hensigtsmæssigt kan gennemføres ved udstedelse af en administrativ forskrift. Det er dog en forudsætning for udstedelse af en bekendtgørelse, at beslutningen fuldt ud kan gennemføres ved udstedelse af en bekendtgørelse.

Hvis Naalakkersuisut vælger at gennemføre beslutningen ved udstedelse af en bekendtgørelse, følger det af almindelig loyalitetspligt for Naalakkersuisut overfor Inatsisartut, at Naalakkersuisut i hvert fald orienterer forslagsstilleren og det pågældende inatsisartutudvalg, under hvis faglige område beslutningen henhører, om udstedelsen af bekendtgørelsen.

Efter § 33, stk. 3, nr. 2, behandles endvidere ansøgninger om nye eller ændrede bevillinger og tekstanmærkninger, som er henvist til Inatsisartut af Finansudvalget.

Efter budgetlovens § 25, stk. 2 kan Finansudvalget henvise behandlingen af ansøgninger om nye eller ændrede bevillinger og tekstanmærkninger til Inatsisartut.

Hvis Finansudvalget ønsker at henvise en ansøgning til Inatsisartut, giver udvalget meddelelse herom til Naalakkersuisut, der herefter fremsætter et forslag til inatsisartutbeslutning. Beslutningsforslaget optages herefter som et punkt på dagsordenen for den førstkommende samling.

Formandskabet er opmærksom på, at Naalakkersuisut ikke altid vil kunne overholde fristen i forretningsordenens § 40, hvis Finansudvalgets ønske om henvisning til Inatsisartut fremsættes efter fristens udløb. Formandskabet vil i disse tilfælde være indstillet på at indstille til Inatsisartut, at der efter forretningsordenens § 41 dispenseres fra fristen i § 40.

For at et forslag om andet af principiel betydning jf. § 33, stk. 3, nr. 3, skal kunne behandles af Inatsisartut, skal følgende betingelser være opfyldt:

1. Forslaget skal være af principiel betydning.
2. Det er afgørende at Inatsisartut træffer beslutning.

Endvidere skal de krav, der i øvrigt stilles til beslutningsforslag være opfyldt.

Som det er tilfældet for beslutningsforslag vedrørende lovgivning, skal et beslutningsforslag efter § 33, stk. 3, nr. 3 også være konkret i sit indhold. Det vil sige, at forslaget skal være udformet på en sådan måde, at Inatsisartut skal træffe beslutning om en konkret sag. Det kunne f.eks. være en sag, hvor Inatsisartut er part, og hvor det er Inatsisartut, der skal træffe beslutning.

Hvis et sådant forslag om forhold af principiel betydning er udformet på en sådan måde, at forslagsstilleren ønsker en debat om det politiske indhold i en sag, kan et sådant forslag ikke behandles som et beslutningsforslag. I stedet må forslagsstilleren rejse en forespørgselsdebat efter forretningsordenens § 36.

En vedtagelse af et beslutningsforslag om tilslutning fra Inatsisartut til rekommandationer fra internationale organisationer, i henhold til § 33, stk. 3, nr. 1, forpligter ikke Naalakkersuisut til at fremme beslutningen i Inatsisartut i medfør af § 33, stk. 5.

Efter § 33, stk. 6 behandles udover de i stk. 1 og 3 nævnte forslag følgende forslag fra Naalakkersuisut som beslutningsforslag:

- 1) Forslag om godkendelse af Landskassens regnskaber.
- 2) Forslag om fastsættelse af skattemæssige fradrag m.m.
- 3) Forslag om udtalelse fra Inatsisartut vedr. ikraftsættelsen af danske love for Grønland.
- 4) Forslag om udtalelse fra Inatsisartut vedr. tiltrædelse af internationale traktater, aftaler m.v.
- 5) Forslag i øvrigt, der i henhold til anden lovgivning, kræver udtalelse fra Inatsisartut.

Vedrørende nr. 4 er Formandskabet opmærksom på, at der kan være visse problemer med, at traktaterne og aftalerne i visse tilfælde ikke er oversat til dansk, men f.eks. alene foreligger på engelsk. Formandskabet vil konkret vurdere, hvorvidt Formandskabet vil kræve, at Naalakkersuisut får oversat traktaterne og aftalerne inden behandlingen i Inatsisartut af det forslag til inatsisartutbeslutning, som Naalakkersuisut fremsætter om udtalelsen fra Inatsisartut vedr. tiltrædelsen af traktaten eller aftalen.

Efter § 33, stk. 7 skal forslag til inatsisartutbeslutning behandles to gange i Inatsisartut inden endelig vedtagelse. Inatsisartut kan beslutte, at forslaget skal behandles af et udvalg inden anden behandlingen. Hvis Inatsisartut beslutter, at forslaget skal behandles i et udvalg, er udvalget forpligtet til at afgive betænkning om beslutningsforslaget, jf. § 17.

Forslagsstiller kan uden Formandskabets godkendelse kort redegøre for forslaget.

Der kan stilles ændringsforslag til et forslag til inatsisartutbeslutning, jf. § 33, stk. 8.

Til § 34

§ 34 svarer til den gældende forretningsorden § 33.

Ændringsforslag skal altid være skriftligt formulerede. Ændringsforslag til inatsisartutlov skal endvidere være ledsaget af bemærkninger, jf. § 34, stk. 3.

For at Inatsisartut skal have mulighed for at vurdere et ændringsforslag, skal ændringsforslaget være omdelt senest den foregående dag, inden det forslag, ændringsforslaget vedrører, kommer til behandling. Hvis ændringsforslaget opfylder denne tidsfrist, er Inatsisartut forpligtet til at behandle ændringsforslaget sammen med det forslag, som ændringsforslaget vedrører, hvis ændringsforslaget i øvrigt kan fremsættes efter § 34, stk. 1 og 2.

Et medlem af Inatsisartut kan dog efter § 34, stk. 5 foreslå, at en forhandling afbrydes med henblik på formulering af et ændringsforslag. I denne situation er det dog hele Inatsisartut, der afgør, om forhandlingen skal afbrydes med henblik på fremsættelse af ændringsforslaget.

Efter § 34, stk. 6 kan der stilles forslag om ændringer til ændringsforslag (underændringsforslag) efter de samme regler, som gælder for ændringsforslag til forslag til inatsisartutlov eller inatsisartutbeslutning.

Hvis et forslag, ændringsforslag eller underændringsforslag bliver trukket tilbage, kan andre tage det op efter de samme regler, som gælder for fremsættelse af ændringsforslag.

Hvis et ændringsforslag til forslag til inatsisartutlov ikke opfylder de krav til form og fremsættelse, der følger af forretningsordenen, anden lovgivning eller er fastsat af Formandskabet efter bestemmelsen i § 4, stk. 5, kan Formandskabet afvise ændringsforslaget, jf. § 34, stk. 8.

§ 34, stk. 1 omhandler ændringsforslag til inatsisartutlov.

Ændringsforslag kan ved et forslags anden behandling fremsættes af ethvert medlem af Inatsisartut, af Naalakkersuisut, et udvalg, et udvalgs flertal og mindretal.

Et udvalg, et udvalgs flertal eller mindretal fremsætter ændringsforslag til anden behandlingen af et forslag i en betænkning.

Ændringsforslag kan ved tredje behandlingen af et forslag fremsættes af Naalakkersuisut, et udvalg, et udvalgs flertal eller mindretal eller af fire medlemmer af Inatsisartut i forening.

§ 34, stk. 2 omhandler ændringsforslag til forslag til Inatsisartutbeslutning.

Ændringsforslag kan ved et forslags første behandling fremsættes af ethvert medlem af Inatsisartut, af Naalakkersuisut, et udvalg, et udvalgs flertal og mindretal.

Ændringsforslag kan ved anden behandlingen af et forslag fremsættes af Naalakkersuisut, et udvalg, et udvalgs flertal eller mindretal eller af fire medlemmer af Inatsisartut i forening.

Et udvalg, et udvalgs flertal eller mindretal fremsætter ændringsforslag i en betænkning.

Til § 35

§ 35 svarer til den gældende forretningsorden § 34.

Efter § 35 kan Naalakkersuisut give Inatsisartut en redegørelse om et offentligt anliggende. Det er Naalakkersuisut selv, der vurderer, om man vil give Inatsisartut en redegørelse om et bestemt emne.

Hvis Naalakkersuisut ønsker at give Inatsisartut en redegørelse, meddeles redegørelsen til Inatsisartuts formand, der anmelder redegørelsen overfor Inatsisartut.

Redegørelser, der altid er skriftlige, forhandles ikke. Formandskabet for Inatsisartut kan dog i særlige tilfælde give tilladelse til forhandling. Hvis Naalakkersuisut ønsker, at redegørelsen skal optages på dagsordenen for Inatsisartut med henblik på forhandling i Inatsisartut, følger det af § 40, at redegørelsen skal være indgivet til formanden for Inatsisartut senest 5 uger før den samlings begyndelse, hvor redegørelsen ønskes forhandlet.

Efter stk. 5 forhandles følgende redegørelser dog altid:

- 1) Redegørelse til Inatsisartut ved inatsisartutårets begyndelse fra formanden for Naalakkersuisut.
- 2) Redegørelse fra formanden for Naalakkersuisut til det nyvalgte Inatsisartut.
- 3) Udenrigspolitisk redegørelse.
- 4) Politisk Økonomisk redegørelse.
- 5) Redegørelser, som det i henhold til lovgivningen påhviler Naalakkersuisut at fremlægge for Inatsisartut, hvis Naalakkersuisut ønsker forhandling. Disse redegørelser forhandles dog kun i Inatsisartut, hvis Naalakkersuisut fremsætter ønske om forhandling.

Derudover kan formanden for Naalakkersuisut efter stk. 6 give en redegørelse, som altid forhandles, om forhold af ganske særlig betydning for det grønlandske samfund.

Det er formanden for Naalakkersuisut selv, der vurderer, hvornår formanden ønsker at give Inatsisartut en sådan redegørelse, men det vil være oplagt at give en sådan redegørelse om politiske forhold, der i særlig grad påvirker det grønlandske samfund, f.eks. indgåelse af en ny forsvarsaftale eller om væsentlige ændringer eller forværringer af den økonomiske politik. Endvidere vil det være oplagt at give Inatsisartut en sådan redegørelse om natur- eller menneskelige katastrofer, der påvirker en stor del af den grønlandske befolkning, som f.eks. et skibsforlis eller flystyrt.

Hvis formanden for Naalakkersuisut giver en redegørelse om forhold af ganske særlig betydning for det grønlandske samfund, forhandles redegørelsen altid i Inatsisartut. Formandskabet for Inatsisartut vil selvfølgelig være indstillet på at give dispensation fra tidsfristen på 5 uger, hvis formanden for Naalakkersuisut ønsker at give Inatsisartut en sådan redegørelse.

§ 35, stk. 7 giver Naalakkersuisut mulighed for kort at redegøre for redegørelsens hovedindhold.

Formandskabet for Inatsisartut er af den opfattelse, at hvis en redegørelse er af den type, der altid forhandles, eller hvis Formandskabet efter § 35, stk. 4 har givet tilladelse til forhandling, har redegørelsen en sådan offentlig og politisk interesse, at det kunne være hensigtsmæssigt, at Naalakkersuisut har mulighed for kort at redegøre for hovedindholdet af redegørelsen.

Efter stk. 8 kan der i forbindelse med forhandlinger af redegørelser fremsættes forslag til en Inatsisartutudtalelse. Der kan alene vedtages én Inatsisartutudtalelse under behandlingen af en redegørelse. Der kan ikke træffes andre beslutninger i forbindelse med forhandlinger af redegørelser uanset hvilken slags redegørelse, der er tale om. Hvis der ønskes truffet anden beslutning, end vedtagelse af et forslag til en Inatsisartutudtalelse, må der fremsættes et forslag til en inatsisartutlov eller inatsisartutbeslutning.

En inatsisartutudtalelse kan have form af en opfordring til Naalakkersuisut om at iværksætte forskellige tiltag, men kan også have andre former (oplistningen er ikke udtømmende):

- En tilkendegivelse af afstandtagen – f.eks. til børnemishandling eller vold mod kvinder.
- En anerkendelse – f.eks. af den indsats, som ydes af frivillige inden for idrætsforeninger eller af tiltag, som Naalakkersuisut har iværksat.
- En tilkendegivelse af Inatsisartuts prioriteringer – f.eks. at en større del af udgifterne til sundhedsvæsenet skal målrettes forebyggelse.
- En tilkendegivelse af politiske mål eller værdier – f.eks. at antallet af rygere bør reduceres med 25 % over de næste 8 år.

En Inatsisartutudtalelse i form af en opfordring til Naalakkersuisut binder ikke retligt Naalakkersuisut på samme måde, som et vedtaget beslutningsforslag efter § 33. Det vurderes, at retligt bindende beslutningsforslag (hvis konsekvenser i økonomisk og administrativ henseende kan være betydelige), bør underkastes to behandlinger, med mulighed for afgivelse af betænkning og med mulighed for, at offentligheden kan påvirke den politiske proces. Der er imidlertid næppe tvivl om, at en Inatsisartutudtalelse rent politisk vil kunne opleves lige så forpligtende, som en inatsisartutbeslutning i henhold til § 33.

Til § 36

§ 36 svarer til den gældende forretningsorden § 35.

Forespørgsler skal, som andre forslag, der ønskes til forhandling i Inatsisartut, indgives til formanden for Inatsisartut senest 5 uger før begyndelsen af den samling, hvor forespørgslen ønskes forhandlet, jf. § 40.

Efter stk. 3, kan andre ikke optage en forespørgsel, hvis forespørgeren har trukket forespørgslen tilbage.

I forbindelse med forhandlingen af en forespørgsel efter § 36, stk. 1, gælder der i § 36, stk. 4 regler, som svarer til § 35, stk. 8 om forhandlingen af redegørelser fra Naalakkersuisut. Der er dog den forskel, at Inatsisartut i forbindelse med forhandlingen af en forespørgsel efter § 36, stk. 4, altid kan vedtage at forhandlingerne afsluttes, og at et medlem af Inatsisartut kan foreslå, at Inatsisartut overgår til næste punkt på dagsordenen, eventuelt begrundet med motiveret mistillid til Naalakkersuisut eller et enkelt medlem af Naalakkersuisut. Dette følger af henvisningen til §§ 50 – 52 i § 36, stk. 4, sidste pkt.

Til § 37

§ 37 viderefører med ændringer den gældende forretningsorden § 36. Den indholdsmæssige betydning af ændringerne er, at skriftlige spørgsmål om et offentligt anliggende ikke længere kan forelægges mundtligt i Inatsisartut. Derudover er der tale om redaktionelle ændringer.

Afskaffelsen af muligheden for en mundtlig forelæggelse i Inatsisartut, er begrundet med, at en mundtlig forelæggelse ikke i sig selv bidrager til en bedre belysning af det pågældende offentlige anliggende, end en skriftlig besvarelse alene. Det anses derfor for hensigtsmæssigt og tidsbesparende for Inatsisartut, at afskaffe muligheden for mundtlig forelæggelse af sådanne spørgsmål og de svar, som Naalakkersuisut har givet skriftligt.

§ 37, stk. 1 og 2 er identisk med den gældende forretningsorden § 36, stk. 1 og 3.

§ 37, stk. 3 viderefører den gældende forretningsorden § 36, stk. 5 med den tilføjelse, at formanden for Inatsisartut, udover at sende svar på spørgsmål efter § 37, stk. 1 til det pågældende medlem af Inatsisartut, også sørger for offentliggørelse af spørgsmål og svar. Dette er i overensstemmelse med praksis.

§ 37, stk. 4 og 5 svarer til den gældende forretningsorden § 36, stk. 6 og 7, med de ændringer, der følger af, at skriftlige spørgsmål, jf. § 37, stk. 1, ikke kan forelægges mundtligt.

Til § 38

§ 38 svarer til den gældende forretningsorden § 37.

§ 38, stk. 1, har bl.a. den betydning, at Inatsisartut altid samles til efterårssamling den 3. fredag i september.

§ 38, stk. 2, svarer til den gældende forretningsorden § 37, stk. 2 og til landstingslov nr. 11 af 20. oktober 1988 om Landstinget og Landsstyret § 9, stk. 1, dog med den afvigelse fra landstingsloven, at det er præciseret, at Inatsisartut samles mindst 2 gange i et Inatsisartuår.

Bestemmelsen i § 9, stk. 1, i landstingsloven om landstinget og landsstyret er ikke videreført i forslaget til Inatsisartutlov om Inatsisartut og Naalakkersuisut.

§ 38, stk. 3 svarer til den gældende forretningsorden § 37, stk. 3 og til landstingslov nr. 11 af 20. oktober 1988 om Landstinget og Landsstyret § 9, stk. 2 og forslaget til inatsisartutlov om Inatsisartut og Naalakkersuisut § 10, stk. 1. Det er dog i forretningsordenen indføjet, at samling af Inatsisartut skal ske med passende varsel.

§ 38, stk. 4 svarer til landstingslov nr. 11 af 20. oktober 1988 om Landstinget og Landsstyret § 9, stk. 4 og til forslaget til Inatsisartutlov om Inatsisartut og Naalakkersuisut § 10, stk. 2. Det er dog i forretningsordenen præciseret, at fastsættelse af de ordinære samlinger i inatsisartutåret finder sted under den ordinære efterårssamling.

Til § 39

§ 39, stk. 1 svarer til den gældende forretningsorden § 38, stk. 1.

§ 39, stk. 2 viderefører den gældende forretningsorden § 38, stk. 2, men med den ændring, at afgørelse om afvisning af et dagsordenspunkt træffes af Formandskabet for Inatsisartut og ikke af Inatsisartut. Som følge heraf er bestemmelsen i den gældende forretningsorden § 38, stk. 2, 2. pkt., hvorefter et medlem kan stille forslag om at et punkt afvises, ikke videreført.

Ændringen har sammenhæng med ændringen i § 4, stk. 1, 3. pkt., hvorefter Dagsordensudvalgets redegørelser for dagsordenen ikke forhandles i Inatsisartut.

Til § 40

§ 40 svarer til den gældende forretningsorden § 39.

Fristen i § 40 er fastsat for, at samlingerne i Inatsisartut kan afvikles på den mest hensigtsmæssige måde, således at arbejdsbyrden i Inatsisartut kan blive mere jævnt fordelt i løbet af en samling, og således at medlemmerne af Inatsisartut har mulighed for grundigt at forberede sig til en samling.

Efter § 41 kan Formandskabet for Inatsisartut under ganske særlige omstændigheder dispensere fra tidsfristerne i forretningsordenen.

Til § 41

§ 41 viderefører den gældende forretningsorden § 41, med den ændring, at kompetencen til i ganske særlige tilfælde at fravige tidsfristerne i forretningsordenen, overføres fra Inatsisartut til Formandskabet for Inatsisartut.

Ændringen er begrundet med, at der kan opstå forhold udenfor samlingerne, som kan gøre det nødvendigt at fravige tidsfrister i forretningsordenen.

Til § 42

§ 42 svarer til den gældende forretningsorden § 42.

§ 42, stk. 1 regulerer spørgsmål om, på hvilket tidspunkt forslag m.m., der ønskes behandlet af Inatsisartut, anses som indgivet, særligt i forbindelse lørdage og helligdage.

§ 42, stk. 2 pålægger formanden for Inatsisartut en pligt til at sørge for omdeling og anmeldelse af fremsatte eller indgivne forslag, redegørelser, forespørgsler og spørgsmål. Anmeldelsen overfor Inatsisartut kan dog ske i en dagsorden for Inatsisartut, jf. § 43. Dette er i overensstemmelse med praksis i Inatsisartut, hvor anmeldelser er sket som Formandskabets redegørelse for dagsordenen.

Til § 43

§ 43 svarer til den gældende forretningsorden § 43.

§ 43, stk. 1 pålægger Formandskabet for Inatsisartut en pligt til at foretage anmeldelse overfor Inatsisartut af en foreløbig dagsorden for møderne i Inatsisartut. Af praktiske grunde kan anmeldelsen ske ved en henvisning til opslag.

§ 43, stk. 2 pålægger mødelederen en pligt til at inden hvert mødes afslutning at meddele dagsordenspunkterne for næste møde.

§ 43, stk. 3-4, svarer til den gældende forretningsorden § 43, stk. 3-4.

Til § 44

§ 44 er ny, men viderefører med en ændring landstingslov nr. 11 af 20. oktober 1988 om Landstinget og Landsstyret § 10, stk. 3. Det følger af denne bestemmelse i landstingsloven, at forslag, forespørgsler eller sager i øvrigt, der af regeringen eller Naalakkersuisut betegnes som hastende, skal optages på dagsordenen for vedkommende samling. Bestemmelsen i landstingsloven er ikke videreført i forslaget til inatsisartutlov om Inatsisartut og Naalakkersuisut, men det følger af forslaget til inatsisartutlov om Inatsisartut og Naalakkersuisut § 13, stk. 2, at den danske regerings forslag til love og forslag om ratifikation af traktater med virkning for Grønland, fremsættes af Naalakkersuisut som et forslag til inatsisartutbeslutning.

Med den foreslåede affattelse af § 44, slås det fast, at forslag fra den danske regering til love og forslag om ratifikation af traktater med virkning for Grønland af Naalakkersuisut kan anmodes optaget på dagsordenen for en igangværende samling. Bestemmelsen indebærer derimod ikke en forpligtelse for Inatsisartut til at optage forslag m.v. på dagsordenen for en igangværende samling, selv om disse af den danske regering eller af Naalakkersuisut betegnes som hastende. Dette er en afvigelse fra landstingsloven om Landstinget og Landsstyret § 10, stk. 3.

Behandlingen af et forslag, der fremsættes i henhold til § 44, sker i øvrigt efter samme bestemmelser, som gælder for forslag, der anmodes optaget forud for en igangværende samling.

Det følger af § 33, stk. 4, at forslag fra den danske regering fremsættes af Naalakkersuisut.

Det følger nærmere af § 13, stk. 4, og §§ 17 og 18 i lov nr. 473 af 12. juni 2009 om Grønlands Selvstyre, hvilke sager den danske regering forelægger Grønlands Selvstyre til udtalelse. Sager som nævnt i § 18 i selvstyreloven, d. v. s. udkast til administrative forskrifter, behandles udelukkende af Naalakkersuisut, da der er tale om bestemmelser, som udstedes med hjemmel i gældende lovgivning.

Til § 45

§ 45, stk. 1 svarer til den gældende forretningsorden § 44, stk. 1, og landstingslov nr. 11 af 20. oktober 1988 om Landstinget og Landsstyret § 29, stk. 1. Bestemmelsen i landstingsloven er videreført i forslaget til inatsisartutlov om Inatsisartut og Naalakkersuisut § 8. Det er dog i forretningsordenen § 45, stk. 1, præciseret, at beslutningsdygtighed udover tilstedeværelse af mindst halvdelen af medlemmerne af Inatsisartut, og forudsætter, at mindst halvdelen af medlemmerne deltager i afstemningen.

§ 45, stk. 2 – 4 svarer til den gældende forretningsorden § 44, stk. 2 – 4.

§ 45, stk. 4 skal ses i sammenhæng med § 46, stk. 3, og skal sikre, at Inatsisartut får tid til at overveje, hvorvidt det alligevel er hensigtsmæssigt at omgøre en beslutning, som er truffet.

Til § 46

§ 46 er identisk med den gældende forretningsorden § 45.

§ 46, stk. 1 svarer indholdsmæssigt til landstingslov nr. 11 af 20. oktober 1988 om Landstinget og Landsstyret § 29, stk. 2. Bestemmelsen er ikke videreført i forslaget til inatsisartutlov om Inatsisartut og Naalakkersuisut.

§ 46, stk. 2 svarer til landstingslov nr. 11 af 20. oktober 1988 om Landstinget og Landsstyret § 29, stk. 3. Bestemmelsen er ikke videreført i forslaget til inatsisartutlov om Inatsisartut og Naalakkersuisut.

§ 46, stk. 3 svarer til landstingslov nr. 11 af 20. oktober 1988 om Landstinget og Landsstyret § 32. Bestemmelsen i landstingsloven § 32 er ikke videreført i forslaget til inatsisartutlov om Inatsisartut og Naalakkersuisut.

Til § 47

§ 47 svarer til den gældende forretningsorden § 46, og landstingslov nr. 11 af 20. oktober 1988 om Landstinget og Landsstyret § 11. Bestemmelsen i landstingsloven § 11 er ikke videreført i forslaget til inatsisartutlov om Inatsisartut og Naalakkersuisut.

Til § 48

§ 48 svarer til den gældende forretningsorden § 47.

Til § 49

§ 49 svarer til den gældende forretningsorden § 48.

Bestemmelsen i § 49, stk. 5 giver Formandskabet mulighed for at udelukke et medlem fra møderne i Inatsisartut i indtil 14 mødedage, i tilfælde hvor det pågældende medlem af Inatsisartut groft har tilsidesat ordensreglerne for Inatsisartut. En tilsvarende bestemmelse findes i Folketingets forretningsorden.

At fratage et medlem retten til at deltage i møderne i Inatsisartut er et alvorligt indgreb i de rettigheder medlemmet har i henhold til landstingslov om valg til Grønlands Landsting.

Det forudsættes, at bestemmelsen administreres med skyldig hensyntagen til forvaltningsrettens principper, herunder ikke mindst magtfordrejningslæren (princippet om, at kun saglige hensyn må varetages), lighedsprincippet (princippet om at der ikke må gøres

forskel i behandlingen af sager, som er ens), og proportionalitetsprincippet (princippet om, at der skal være et rimeligt forhold mellem forseelse og indgreb, og indgrebet må ikke være strengere ned nødvendigt).

Da indgrebet har en sanktionslignende karakter, forudsættes det endvidere, at bestemmelsen administreres under skyldig hensyntagen til kriminalretsplejens principper, herunder princippet om retten til at forsvare sig, og princippet om, at enhver rimelig tvivl skal komme tiltalte til gode.

Et medlem, som er udelukket, modtager ikke vederlag i udelukkelsesperioden, men bestemmelsen har dog ingen betydning for optjening af eftervederlagsancienitet.

Formandskabet for Inatsisartut kan tillade, at der indkaldes en stedfortræder i udelukkelsesperioden.

Til § 50

§ 50 svarer til den gældende forretningsorden § 49.

Til § 51

§ 51 svarer til den gældende forretningsorden § 50.

Til § 52

§ 52 svarer til den gældende forretningsorden § 51.

Til § 53

§ 53, stk. 1 svarer med en redaktionel ændring til den gældende forretningsorden § 52, stk. 1. Bestemmelsen svarer endvidere til landstingslov nr. 11 af 20. oktober 1988 om Landstinget og Landsstyret § 12, stk. 1, der er videreført i forslaget til inatsisartutlov om Inatsisartut og Naalakkersuisut § 9, stk. 1.

§ 53, stk. 2, 1. pkt. svarer til den gældende forretningsorden § 52, stk. 2 og landstingslov nr. 11 af 20. oktober 1988 om Landstinget og Landsstyret § 12, stk. 2. Bestemmelsen i landstingsloven § 12, stk. 2 er ikke videreført i forslaget til inatsisartutlov om Inatsisartut og Naalakkersuisut.

§ 53, stk. 2, 2. pkt. er ny, men svarer til hidtidig praksis.

Til § 54

§ 54 viderefører med ændringer den gældende forretningsorden § 53, hvorefter § 54 er identisk med forslaget til inatsisartutlov om Inatsisartut og Naalakkersuisut § 9, stk. 2.

Til § 55

§ 55 viderefører med ændringer den gældende forretningsorden § 54 og landstingslov nr. 11 af 20. oktober 1988 om Landstinget og Landsstyret § 34.

Bestemmelsen indebærer i sit sigte ikke nogen realitetsændringer i forhold til gældende lovgivning for offentliggørelse af forhandlingerne. Bestemmelsen hjemler dog mulighed for en tilretning af mulighederne for offentliggørelse af forhandlingerne i Inatsisartut, der til enhver tid kan vurdere, hvordan offentliggørelse skal ske og hvem der måtte have behov for en løbende underretning om forhandlingerne. Inatsisartut vil herefter kunne beslutte at overgå til en ren elektronisk offentliggørelse af sine forhandlinger via hjemmesiden og mailabonnementer, hvis det vurderes, at de trykte forhandlinger har mistet offentlighedens interesse, og at arkivering kan ske på betryggende vilkår.

§ 55 supplerer forslaget til inatsisartutlov om Inatsisartut og Naalakkersuisut § 9, stk. 3.

Til § 56

§ 56 svarer til den gældende forretningsorden § 55.

Bestemmelser om udtræden af eller orlov fra Inatsisartut fremgår af landstingslov nr. 11 af 20. oktober 1988 om Landstinget og Landsstyret § 8. Bestemmelsen i landstingslovens § 8 er for så vidt angår medlemmer af Inatsisartut videreført med ændringer i forslaget til inatsisartutlov om Inatsisartut og Naalakkersuisut § 4, stk. 2.

Medlemmerne af Inatsisartut har ikke et retskrav på at udtræde af Inatsisartut eller på at få orlov fra Inatsisartut, idet hvervet som medlem af Inatsisartut er pligtmæssigt borgerligt ombud.

Inatsisartut afgør om en begæring om udtræden af Inatsisartut kan imødekommes, medens Formandskabet for Inatsisartut har kompetencen til at bevilge orlov til medlemmer af Inatsisartut.

Hvornår Formandskabet vil bevilge orlov til et medlem af Inatsisartut, eller hvornår der foreligger lovligt forfald for et medlem af Inatsisartut, afgøres konkret i det foreliggende tilfælde.

Det helt klare udgangspunkt er, at medlemmerne af Inatsisartut ikke kan forvente at få lov til at forlade Inatsisartut under samlingerne i Inatsisartut.

Undtagelse herfra gøres alene i særlige tilfælde, og hvor den pågældende orlovsansøgning er blevet anbefalet af det pågældende medlems gruppe.

Disse tilfælde kan f.eks. være

- deltagelse i møder i Folketinget,
- at medlemmet som følge af et andet offentligt valg har en ganske særlig interesse i at være til stede ved en begivenhed eller et møde udenfor Inatsisartut,
- at medlemmet skal deltage i FN's generalforsamling, Nordisk råds Session eller andre samlinger, hvor Inatsisartut er repræsenteret, herunder også udvalg nedsat af internationale organisationer,
- at medlemmet af Inatsisartut er blevet opfordret til, at optræde ved et arrangement, som har en bred folkelig interesse,
- at medlemmets tilstedeværelse på grund af særlige personlige forhold er påkrævet andetsteds, f.eks. svær sygdom eller død i den nærmeste familie,
- at medlemmet ønsker at fejre en rund fødselsdag,
- hvor andre særlige omstændigheder i øvrigt gør sig gældende.

Det kan ikke forventes, at Formandskabet vil give tilladelse til at foretage en udvalgsrejse, hvor kort rejsen end måtte være, ligesom det ikke kan forventes at Formandskabet vil give tilladelse til "almindelige" familiebesøg m.m.

Udover de oplistede tilfælde, kan barsel også begrunde orlov fra Inatsisartut. Formandskabet vil altid bevilge orlov, hvis anmodningen er begrundet i graviditet og fødsel med efterfølgende barselorlov. I disse tilfælde vil Formandskabet anvende reglerne i landstingsforordningen om orlov m.v. og dagpenge ved graviditet, barsel og adoption.

Til § 57

§ 57, stk. 1 svarer til den gældende forretningsorden § 56, stk. 1.

Bestemmelser om ansøgninger fra medlemmer af Naalakkersuisut om udtræden af Naalakkersuisut fremgår af landstingslov nr. 11 af 20. oktober 1988 om Landstinget og Landsstyret § 8, stk. 1, og forslaget til inatsisartutlov om Inatsisartut og Naalakkersuisut § 24, stk. 2.

§ 57, stk. 2 er ny. Bestemmelsen, der vedrører ansøgninger fra medlemmer af Naalakkersuisut om orlov fra Naalakkersuisut er identisk med forslaget til inatsisartutlov om Inatsisartut og Naalakkersuisut § 24, stk. 1. Der henvises til lovforslagets bemærkninger til denne bestemmelse.

Bestemmelsen viderefører landstingsloven om Landstinget og Landsstyret § 8, stk. 3, med den ændring, at det er overladt til formanden for Naalakkersuisut at tage stilling til, om en ansøgning om orlov fra et medlem af Naalakkersuisut kan imødekommes.

Det er Naalakkersuisut selv, der beslutter hvornår et medlem af Naalakkersuisut kan bevilges orlov eller er forhindret i at møde i Inatsisartut. I disse tilfælde giver formanden for Naalakkersuisut underretning til formanden for Inatsisartut om, hvem der midlertidigt varetager det pågældende medlems forretninger.

Formandskabet for Inatsisartut forventer, at medlemmerne af Naalakkersuisut er meget tilbageholdende med ikke at være til stede, når Inatsisartut er samlet, da det efter Formandskabets opfattelse er vigtigt, at samtlige medlemmer af Naalakkersuisut er til stede, når Inatsisartut er samlet.

Hvis et medlem af Naalakkersuisut også er medlem af Inatsisartut, behandles vedkommendes anmodning om orlov efter reglerne i § 57 om orlov for medlemmer af Naalakkersuisut og ikke efter reglerne i § 56 om orlov for medlemmer af Inatsisartut.

§ 57, stk. 3 svarer til den gældende forretningsorden § 56, stk. 2. Bestemmelsen skal sikre, at Inatsisartut altid kan behandle forslag fra Naalakkersuisut, selv om det medlem af Naalakkersuisut, under hvis ansvarsområde, forslaget henhører, er forhindret i at møde i Inatsisartut.

Til § 58

§ 58, stk. 1 viderefører med enkelte ændringer den gældende forretningsorden § 57, stk. 1.

Ændringerne indebærer, at umyndiggørelse og den situation, at et medlem af Inatsisartut mister sin valgbarhed er tilføjet som tilfælde, hvor der skal indkaldes en suppleant for et medlem af Inatsisartut. Disse ændringer er i overensstemmelse med landstingslov nr. 9 af 31. oktober 1996 om valg til Grønlands Landsting § 53, stk. 1.

Endvidere er ordene ”vedkommendes stedfortræder” ændret til ”en stedfortræder”. Dette er en konsekvens af, at der efter den gældende valglov ikke vælges personlige stedfortrædere for medlemmerne af Inatsisartut.

Ændringerne er af formel karakter og indebærer ingen realitetsændring i forhold til den gældende forretningsorden eller praksis.

§ 58, stk. 1 regulerer, i hvilke tilfælde, der skal indkaldes en stedfortræder for et medlem af Inatsisartut. Bestemmelsen omfatter de situationer, der fremgår af landstingslov nr. 9 af 31. oktober 1996 om valg til Grønlands Landsting § 53, stk. 1. Udover de situationer, der er

nævnt i valgloven, fastslår forretningsordenen § 58, stk. 1, at der yderligere skal indkaldes en stedfortræder, såfremt et medlem bevilges orlov eller har lovligt forfald.

Bestemmelsen i den gældende forretningsorden § 57, stk. 1 svarer til landstingslov nr. 11 af 20. oktober 1988 om Landstinget og Landsstyret § 8, stk. 5, 1. pkt. som affattet ved landstingslov nr. 10 af 21. oktober 1989. Bestemmelsen i landstingsloven § 8, stk. 5, er ikke videreført i forslaget til inatsisartutlov om Inatsisartut og Naalakkersuisut.

Det følger i øvrigt af valglovens regler, hvem der er valg som stedfortrædere, og i hvilken rækkefølge stedfortrædere i givet fald skal indkaldes til at deltage i møderne i Inatsisartut.

§ 58, stk. 2 svarer til den gældende forretningsorden § 57, stk. 2.

Til § 59

§ 59 svarer med en ændring i stk. 1 til den gældende forretningsorden § 58.

Ændringen består i, at det ikke længere er bevillingslønramme 37, men bevillingslønramme 39, der er afgørende for, om Formandskabet for Inatsisartut skal tage stilling til ansættelse og afskedigelse af tjenestemænd eller andre ansatte under Inatsisartut. Begrundelsen for ændringen er, at der er indgået aftaler med de forhandlingsberettigede organisationer, som indebærer, at de stillinger, som tidligere var klassificeret i lønramme 37 nu er klassificeret i lønramme 39.

§ 59, stk. 1 svarer med den nævnte ændring til den gældende forretningsorden § 58, stk. 1.

Bestemmelsen i § 59, stk. 1, skal ses i sammenhæng med §§ 4 og 28 i landstingslov nr. 4 af 20. maj 1998 om tjenestemænd ansat ved Landstingets institutioner. Det følger af disse bestemmelser, at tjenestemænd under Inatsisartut udnævnes og afskediges af Formandskabet for Inatsisartut.

Forretningsordenen fastlægger i § 59, stk. 1-2, i hvilke tilfælde det er Formandskabet og i hvilke tilfælde det er formanden for Inatsisartut eller den formanden bemyndiger hertil, der tager stilling til en ansættelses- eller afskedigelsessag.

Det er stillingens bevillingslønramme, der er afgørende for, hvornår vedkommende ansættes og afskediges af Formandskabet for Inatsisartut, eller af Formanden for Inatsisartut, henholdsvis den som formanden bemyndiger hertil. Hvorledes den enkelte medarbejders individuelle ansættelsesforhold er, er uden betydning. Vedkommende kan f.eks. være ansat på overenskomstvilkår, på tjenestemandslignende vilkår eller på individuel kontrakt.

Det følger af § 59, stk. 3, at Ombudsmanden for Inatsisartut ansætter og afskediger sine medarbejdere. Selv om det ikke direkte fremgår, er det klart, at Ombudsmanden for

Inatsisartut kun kan ansætte og afskedige sine medarbejdere indenfor de bevillingsmæssige rammer, der af Inatsiartut er stillet til rådighed for Ombudsmanden.

Løn- og ansættelsesvilkår for tjenestemænd i Bureauet for Inatsisartut og hos Ombudsmanden for Inatsisartut reguleres af landstingslov nr. 4 af 20. maj 1998 om tjenestemænd ansat ved Landstingets institutioner.

Til § 60

§ 60 svarer til den gældende forretningsorden § 59.

Til § 61

Bestemmelsen er ny og svarer med ændringer til landstingslov nr. 11 af 20. oktober 1988 om Landstinget og Landsstyret § 20.

Bestemmelsen i landstingsloven er ikke videreført i forslaget til inatsisartutlov om Inatsisartut og Naalakkersuisut.

Bestemmelsen i landstingsloven er formuleret som en obligatorisk bestemmelse og indebærer, at der i den situation, som bestemmelsen dækker over, skal ske konstituering på ny for resten af valgperioden.

§ 61 indebærer, at Inatsisartut kan vælge helt eller delvist at konstituere sig på ny i den situation, at der sker fritagelse af Naalakkersuisut og valg af nyt Naalakkersuisut, uden at der afholdes et mellemliggende valg til Inatsisartut.

Den situation, som bestemmelsen sigter på, vil normalt afspejle, at der i Inatsisartut er opstået en ny politisk sammensætning, uden at dette har udløst et nyvalg til Inatsisartut. Dette kan eksempelvis være tilfældet, såfremt et eller flere medlemmer af et parti har skiftet politisk tilhørsforhold og ikke længere står bag det siddende Naalakkersuisut.

I en sådan situation vil det være naturligt, at den nye politiske sammensætning udover at afspejle sig i et nyt Naalakkersuisut, også medfører at Inatsisartut konstituerer sig på ny. Dette indebærer dog ikke nødvendigvis, at der skal ske nyvalg i samme omfang, som efter et nyvalg. Det vil være op til Inatsisartut i den konkrete situation at afgøre dette. Inatsisartut kan eksempelvis beslutte, at der alene skal ske nyvalg af medlemmer til udvalgene, medens der ikke vælges repræsentanter til råd og nævn m.v., hvori Inatsisartut er repræsenteret, jf. § 24. Valg af repræsentanter til råd og nævn m.v. skal i øvrigt ske i overensstemmelse med regler herom i den lovgivning eller de vedtægter, som vedrører de pågældende råd og nævn m.v.

Det følger modsætningsvis af inatsisartutlov nr. 8 af 3. december 2009 om Ombudsmanden for Inatsisartut, §§ 1 og 5, at der ikke skal ske valg af Ombudsmand og Sætteombudsmand i den situation, som omhandles i § 61 i forslaget til ny forretningsorden.

Det vil indtil anden beslutning træffes af Inatsisartut, være den hidtidige formand, som leder møderne.

Til § 62

§ 62 er ny. Bestemmelsen svarer til landstingslov nr. 11 af 20. oktober 1988 om Landstinget og Landsstyret § 36. Bestemmelsen i landstingsloven er ikke videreført i forslaget til Inatsiartutlov om Inatsisartut og Naalakkersuisut.

Til § 63

Forretningsordenen foreslås at træde i kraft den 1. december 2010.

Den gældende forretningsorden af 4. november 1999 med senere ændringer foreslås ophævet i sin helhed samtidig med ikrafttrædelsen af den nye forretningsorden.

Til BILAG

Den foreslåede affattelse af Forretningsordenens bilag om taletider indebærer, at der til såvel lovforslag, beslutningsforslag, redegørelser som åbningsdebat gives mulighed for flere spørgsmål og svar i forbindelse med ordførerindlæg og afsluttende bemærkninger.

Samtidig får Naalakkersuisut op til 20 minutters afsluttende bemærkninger under en åbningsdebat.